

Marina GARCÉS. *Ciutat Princesa*
Barcelona: Galaxia Gutenberg, 2018, 249 pp.,
16,90 €

La filòsofa Marina Garcés (Barcelona, 1973) es troba en un moment especialment fructífer de la seva projecció pública, fruit de la seva mateixa concepció de la filosofia com una forma d'intervenció en el món actual. Professora a la Universitat de Saragossa, sol·licitada en nombrosos fòrums, en pocs anys ha publicat els llibres *Un mundo común* (Bellaterra, 2012), *Filosofía inacabada* (Galaxia Gutenberg, 2015), *Fora de classe* (Arcàdia, 2016) i *Nova il·lustració radical* (Anagrama 2017, un opuscle que li ha valgut el premi Ciutat de Barcelona en la categoria d'Assaig). Ara és el torn, en una doble edició en

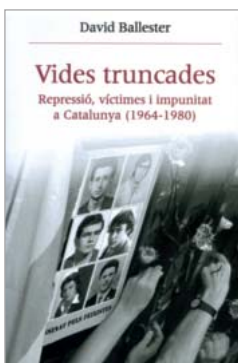
català i en castellà, de *Ciutat Princesa*, «un relat en primera persona que serveix per anar desplegant una reflexió». En el llibre s'expliquen una sèrie de vivències polítiques entre l'octubre del 1996 i l'octubre del 2017, és a dir, des del desallotjament policial de l'antic cinema Princesa de Barcelona, que havia estat *okupat* (un episodi que té un caràcter epifànic per a l'autora), fins al reprimint referèndum de l'1 d'octubre passat. El llibre és, així, una crònica de la ciutat en aquests vint anys, que recull una visió dels moviments socials que van sorgir a la Barcelona post-olímpica. Però és també, i sobretot, un assaig de pensament, en què els problemes filosòfics i polítics, així com les idees que els travessen, van a trobar les vivències concretes on arrelen i de les quals provenen.

Palau i Fabre i Barcelona. Edició de Julià Guillamon. Barcelona: Galaxia Gutenberg i Ajuntament de Barcelona, 2018, 191 pp.,
21'90 €

Entremig dels seus interessos múltiples, Julià Guillamon, escriptor, comissari d'exposicions i crític, ha dedicat una atenció especial —i un parell de llibres— a la figura de l'*al·quimista* Josep Palau i Fabre (Barcelona, 1917-2008). Ara ha coordinat l'edició d'aquest llibre, profusament il·lustrat i atractivament maquetat, que repassa la relació de Palau i Fabre amb la seva ciutat, Barcelona.

El llibre, diu Guillamon, «vol presentar totes les facetes d'aquesta relació, mostrant Josep Palau i Fabre com era: com un adolescent perpetu. Comença a l'Eixample del temps del *Papitu* i la joventut del pare; reconstrueix la Barcelona republicana de la literatura i el teatre; fa el retrat dels primers anys del franquisme i mostra l'afany de sortir-ne a través de l'amor, la literatura i la política, i acaba als anys setanta i vuitanta quan Palau va poder *realitzar-se* com a escriptor i estudiós de Picasso.» Una relació que va tenir, fora dels períodes lluny de Barcelona, el seu epicentre en el pis familiar del carrer València.

David BALLESTER. *Vides truncades. Repressió, víctimes i impunitat a Catalunya (1964-1980)*
València: Publicacions de la Universitat de València, 2018, 374 pp., 20 €

David Ballester (Barcelona, 1960) és historiador, professor a l'ensenyament secundari, a l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya i a la Universitat Autònoma de Barcelona. Des de fa més de vint anys, la seva recerca s'ha centrat particularment en la història del sindicat UGT, sobre la qual ha publicat diversos llibres, i del socialisme català. Però també ha dedicat atenció a l'estudi de la repressió franquista i ha contribuït a desmi-

tificar la visió d'una Transició democràtica on la violència hauria estat del tot absent. El llibre que ara publica és un estudi de casos concrets: analitza, una per una, vint víctimes mortals de la violència institucional i parainstitucional a les darreries del franquisme i en els anys de la Transició a Catalunya, en un context sovint d'impunitat policial. Els casos tractats responien a tipologies diverses: morts per la repressió policial a les manifestacions, l'ús i abús d'armes de foc, les trames negres de l'extrema dreta, els morts per tortura i maltractaments a les comissaries i a les presons. El llibre es clou amb un apartat sobre «els morts que no ho van ser».